

ת"פ 49514/02/21 - מדינת ישראל נגד אלקיעאן יוסף בע"מ, יוסף אבו אלקיעאן

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 49514-02-21 מדינת ישראל נ' אלקיעאן יוסף בע"מ
ואח'
ת"פ 54905-02-20

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	נגד
הנאשמים	1. אלקיעאן יוסף בע"מ
	2. יוסף אבו אלקיעאן

נוכחים:

ב"כ המאשימה - מתמחה חיים חמיאס

ב"כ הנאשמים - ציון גוטה ממשרדו של עו"ד יהודה שוקרון

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בשני כתבי האישום שבכותרת הכוללים ביצוע 12 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד לפי סעיפים 117(א)(6) ו-88(א) בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן - חוק המע"מ) ולפי תקנה 23(ב)(1) לתקנות מס ערך מוסף, תשל"ו 1976 (להלן - תקנות המע"מ) ו-6 עבירות של אי תשלום המס במועד לפי סעיפים 118 ו-88(א) בחוק המע"מ ולפי תקנה 23(ב)(1) לתקנות המע"מ.

על פי עובדות כתבי האישום הנאשמת היא חברה פרטית, הנאשם מנהלה. הנאשמים לא הגישו במועד 12 דוחות תקופתיים לרשויות מע"מ, בין התאריכים 6/17-2/20, כמו כן 6 דוחות נוספים בין התאריכים 1/19-5/20 הוגשו במועד אך סכום המס המגיע בגינם לא שולם כלל או שולם באופן חלקי, כך שבמועד הגשת כתב האישום חוב המס שנבע מכלל הדוחות עמד על סך 1,567,185 ₪.

טיעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה בערכים המוגנים לאור היקף העבירות, לדבריה מתחם העונש ההולם לכל עבירות המע"מ שבכתב האישום נע בין 12-18 חודשי מאסר בפועל, 2-8

עמוד 1

חודשי מאסר מותנה, קנס כספי בשיעור שנע בין 5% ועד 10% מגובה המחדל התחילי וכן חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה בעתיד.

המאשימה הפנתה לאסופת פסיקה התומכת בטיעוניה.

ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם הסיר המחדל רק באופן חלקי כך שנכון למועד גזר הדין עומד המחדל על כמיליון ₪. לנאשם 3 הרשעות קודמות בעבירות מס ואף תלוי ועומד מאסר מותנה חב הפעלה בן 4 חודשים. המאשימה ציינה שהנאשם ריצה בעבר מאסר בעבודות שירות בגין עבירות המע"מ, אך לא היה בכך כדי להרתיעו מלשוב ולבצע את אותן עבירות.

לאור מכלול הנתונים עתרה המאשימה להטיל על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשי מאסר מותנה, קנס כספי בסך 120,000 כמו כן ביקשה המאשימה להפעיל את המאסר המותנה לריצוי במצטבר למאסר שיוטל בתיק זה.

3. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם הצליח במאמץ רב להפחית סכום המחדל בסכום של כ- 400,000 ₪. לדבריו הנאשמים ניהלו חברה לעבודות שלד וגמר ונקלעו לקשיים כלכליים, מכיוון שלא קיבלו תשלומים בעד עבודה שביצעו. הנאשמת כבר אינה פעילה. לדבריו הנאשם הוא אדם נורמטיבי, הנאשם שילם מחיר אישי ומשפחתי קשה בשל הפסדי הענק. הנאשם בכל שנות הפעילות של העסק עד לקריסתו הקפיד להגיש דוחות בזמן. לנאשם 5 ילדים הסמוכים על שולחנו, הנאשם עשה כל מאמץ שהנאשמת תמשיך ותתפקד, עד שלא עמדה בהתחייבותיה וקרסה, דבר שמוטט אותו כלכלית. ב"כ הנאשם ביקש שלא יוטל על הנאשם עונש מאסר ואף לא מאסר מותנה, אלא שבית המשפט יסתפק בקנס מידתי שיקח בחשבון את העובדה שהסיר חלק מהמחדל.

4. הנאשם בדבריו האחרונים, ציין שניהל את הנאשמת במשך 19 שנה, היה משלם את המס עד שנקלע למצב קשה שנבע מאיחור של ספקים, ובשל כך צבר חובות. הוא הגיע להסדר עם מע"מ, אלא שבעקבות עיקול שמע"מ הטיל המצב אף החמיר, הוא נאלץ להפסיק לעבוד. לדבריו לנאשמת היה סיווג מקצועי, העסיקה 250 עובדים. בעקבות הקריסה הוא לא עבד 7 חודשים ולאחרונה החל לעבוד כשכיר.

דין והכרעה

עונש אחד לכל העבירות

5. הנאשם נותן את הדין בגין ריבוי עבירות.

בית המשפט העליון קבע כי כל דוח שלא הוגש מהווה עבירה בפני עצמה ואין מניעה לגזור ענישה במצטבר בגין כל דוח. ראו רע"פ 5953/08 עתאמלה נ' מדינת ישראל (22.10.08); רע"פ 1130/20 דוד דהן נ' מדינת ישראל (13.4.20).

עם זאת, מעיון בפסיקת בתי המשפט ניתן ללמוד כי במרבית המקרים, כשנאשם נותן את הדין בגין ריבוי עבירות של אי הגשת דוחות במועד, נקבע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות ונגזר עונש כולל לכל העבירות. ריבוי העבירות כמו גם משך התקופה שבוצעו העבירות וסכום החוב המצטבר לרשויות המס, נלקחים בחשבון עת נשקלת חומרת הנסיבות.

ראו למשל רע"פ 4173/15 אבו הלאל ואח' נ' מדינת ישראל (29.6.15); רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.3.2014); רע"פ 253/19 ערן ריכטר נ' מדינת ישראל (20.1.2019).

המאשימה עצמה בטיעוניה עתרה למתחם עונש הולם אחד לכל העבירות ולענישה אחת אשר תכלול את כלל העבירות שבכתב האישום.

6. לאור כל האמור, בהתאם להוראת סעיף 40(א) לחוק העונשין התשל"ז 1977, בשים לב לפסיקה הנוהגת ולעמדת הצדדים, יקבע מתחם עונש הולם אחד הכולל את כל העבירות המפורטות בכתב האישום.

מתחם העונש ההולם

7. **הערכים המוגנים** שנפגעו בעבירות שביצע הנאשם הם: שמירה על יציבות המשק והקופה הציבורית. מערכת המס מיועדת לאפשר לממשלה לפעול לקיום צרכי החינוך, הבריאות, הרווחה, הביטחון, לקידום ערכים חברתיים ראויים ועוד. פגיעה בדיווח במועד ובתשלום המס גוררת פגיעה בכיסו של כל אזרח ואזרח, במחסור בשירותים ציבוריים, פגיעה בערך השוויון בחלוקת נטל המס, פגיעה בסולידריות החברתית, פגיעה ביכולתה של רשות המס לקבל המידע הדרוש לה לצורך גביית מס אמת, ולבצע את מלאכת גביית המס והפיקוח על הגביה.

בית המשפט העליון בשורה ארוכה של פסקי דין עמד על החומרה שבעבריינות המס ועל החשיבות בענישה אשר תתן משקל בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה, ותעדיף על פני נסיבות אישיות, על מנת שלא להביא לכרסום במוטיבציה של כלל משלמי המסים למלא חובתם.

ראו למשל ברע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל (15.4.2004):

"עבריינות המס בכללה, אינה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צרכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס...".

ראו גם רע"פ 9004/18 מאיר יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018):

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב

עמוד 3

שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל."

ראו גם רע"פ 5823/09 באשתי נ' מדינת ישראל (17.8.2009); רע"פ 3137/04 חג'ג' נ' מדינת ישראל (18.4.2004); רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.13); רע"פ 1688/14 כח' נ' מדינת ישראל (9.3.14); רע"פ 3385/13 דימיטשטיין נ' מדינת ישראל (29.5.13); רע"פ 7964/13 רובינשטיין נ' מדינת ישראל (31.12.13); רע"פ 7790/13 חיים נ' מדינת ישראל (20.11.13); רע"פ 1717/14 ליזרוביץ נ' מדינת ישראל (30.3.2014); רע"פ 5358/12 שוקרון נ' מדינת ישראל (10.07.12); רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל (30.07.2013); רע"פ 5308/18 ג'בארין נ' מדינת ישראל (18.7.2018); רע"פ 1383/22 אבו כאשף גאבר נ' מדינת ישראל (8.3.22) ורבים אחרים.

לעניין חומרת העבירה של אי הגשת דוחות מע"מ במועד ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 1875/98 אורן בנגב - מתכות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל (7.9.20):

"אי-הגשת דוחות במועד משמעותה שימוש פרטי בכספי הציבור. אי-רישום במועד משמעותו אי-תשלום מס וכן ניכוי שלא כדין של מס תשומות על חשבון הציבור. אי-דיווח במועד ואי-רישום במועד הם גם אמצעים להשתמטות ממס. לאור כל זאת בולט האופי השלילי שבהתנהגות שמהווה את העבירות. העונש בצדן - שנת מאסר - אינו קל כלל ועיקר, ויש בו כדי להשליך על אפיון כעבירות של מחשבה פלילית".

8. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא גבוהה בשים לב לריבוי העבירות, ולהיקף הפגיעה בקופה הציבורית.

9. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות** נתתי דעתי לכך שהנאשם איחר בהגשת 12 דוחות, (איחור הנע בין 4 ימים ועד 4 חודשים), נתתי דעתי לכך ש- 6 דוחות נוספים שאמנם הוגשו במועד, לא שולם בגינם הקנס. העבירות נעברו על פני למעלה משנתיים וחצי. נתתי דעתי לכך שהיקף הפגיעה בקופה הציבורית עמד על 1,567,285 ש"ח.

נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו ללא תחכום, ללא אינדיקציה לתכנון מוקדם או לכוונה לחמוק מתשלום.

נתתי דעתי לדברי הנאשם לפיהם העבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית, הגם שאין בכך כדי להוות נסיבות לקולה.

בית המשפט העליון קבע לא אחת כי אין זכות לעכב כספי מס גם על רקע קשיים כלכליים. ראו רע"פ 4844/00 ברקאי נ' מדינת ישראל (9.12.2001); רע"פ 6167/11 ספקטור נ' מדינת ישראל (19.2.12).

10. עיון בפסיקה הנוהגת במקרים דומים, בהם היקף החוב הוא מאוד גבוה, העונשים המוטלים על נאשמים נעים ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד למאסרים ממושכים לריצוי מאחורי סורג וברזל וקנסות העומדים על עשרות אלפי שקלים. ראו למשל:

· רע"פ 4443/18 אבו פריח נ' מדינת ישראל (10.7.18). המבקש הורשע לאחר שמיעת הוכחות ב-153 עבירות של אי הגשת דו"חות מע"מ במועד. סכום המחדל עמד על כ-1,300,000 ₪. המחדל לא הוסר. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24-36 חודשי מאסר, קנס הנע בין 200,000-500,000 ₪ וענישה נלווית, הטיל על המבקש מאסר לתקופה של 28 חודשים, קנס בסכום של 300,000 ₪ וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש והעמיד את תקופה המאסר על 21 חודשים ואת הקנס על סכום של 120,000 ₪. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· עפ"ג (באר שבע) 59011-08-21 מדינת ישראל נ' אביעד תמלול בע"מ ואח' (5.1.22). המערערים הורשעו לאחר שמיעת הוכחות בביצוע 4 עבירות של אי הגשת דוחות במועד לפי סעיף 117(א)(6) ובעבירה של אי תשלום מס הנובע מהדוח לפי סעיף 118 לחוק. משיב 3 הורשע גם בעבירה על סעיף 117(א)(4). סכום המחדל עמד על 1,513,966 ₪, המשיבים לא הסירו את המחדל ולא השיבו ולו שקל אחד. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-12 חודשי מאסר וגזר על משיב 2 מאסר לתקופה של 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך 35,000 ₪ וענישה נלווית, ועל משיב 3 מאסר לתקופה של 8 חודשים בעבודות שירות, קנס בסך 50,000 ₪ וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המשיבים על חומרת העונש, קיבל את ערעור המערערת על קולת העונש והחמיר בעונשם של המשיבים באופן שהטיל על משיב 2 מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, קנס בסך 45,000 ₪ וענישה נלווית ועל משיב 3 מאסר בפועל לתקופה של 11 חודשים, קנס בסך 75,000 ₪ וענישה נלווית.

· ע"פ (באר שבע) 53917-02-21 זילברמן נ' מדינת ישראל (28.4.21) - המערער הורשע בביצוע 30 עבירות של אי הגשת דוחות במועד ו-4 עבירות של אי תשלום המס הגם שהדוחות הוגשו במועד. סכום חוב המס עמד על 2,362,929 ₪. המחדל הוסר באופן חלקי ובעת גזר הדין עמד על 1.9 מיליון ₪. בית משפט קמא כי מתחם העונש ההולם נע בין 15-30 חודשי מאסר וענישה נלווית והטיל על המערער מאסר לתקופה של 15 חודשים, קנס בסכום של 80,000 ₪ וענישה נלווית. בהסכמת המערער ערעורו נדחה למעט פריסת הקנס לתשלומים.

· ע"פ (מרכז) 38665-01-17 נופי בית שמש בע"מ ואח' נ' מע"מ רמלה (26.4.17) - המערערים הורשעו בעבירה של אי הגשת דו"ח מע"מ במועד. סכום חוב המס עמד על 960,000 ₪. המחדל לא הוסר. בית משפט קמא כי מתחם העונש ההולם נע בין 5-12 חודשי מאסר וקנס הנע בין 20,000-100,000 ₪. הטיל על המערער מאסר לתקופה של 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 25,000 ₪. בהסכמת המערער ערעורו נדחה.

· עפ"ג (מרכז) 16811-10-16 מדינת ישראל נ' מצלאוי (19.3.17) - המשיב הורשע ב-30 עבירות של אי הגשת דו"חות מע"מ במועד. סכום המס עמד על 1,366,671 ₪. המשיב הורשע גם ב-9 עבירות של אי העברת מס שנוכה במקור בסכום כולל של 166,242 ₪. בית המשפט קמא הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 75,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי את ערעור רק ביחס לרכיב הקנס, אותו העמיד על סכום של 120,000 ₪.

· עפ"ג (חיפה) 3841-02-17 מדינת ישראל נ' קדוש ואח' (2.3.17): המשיבים הורשעו ב-13 עבירות של אי הגשת דו"חות מס ערך מוסף במועד וב-6 עבירות של אי העברת מס שנוכה בניגוד לפקודת

מס הכנסה. סכום המס עמד על 1.2 מיליון ₪. בית משפט קמא הטיל על הנאשמים מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 20,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המדינה.

· ע"פ (נצרת) 22400-01-17 **זידאן נ' אגף המכס והמע"מ חקירות חיפה (7.2.17)**: המערער הורשע ב-8 עבירות של אי הגשת דו"חות מע"מ במועד לפי סעיף 117(א)(6). סכום המס עמד על 2,192,670 ₪ המחל לא הוסר. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8-18 חודשי מאסר וענישה נלווית והטיל על המערער מאסר בפועל למשך 12 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסך 100,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי לא נפלה טעות בקביעת המתחם, אך מיקומו של המערער בתוך המתחם נוטה לחומרה ועל כן העמיד המאסר על 10 חודשים. יתר הרכיבים נותרו על כנם.

· ת"פ (רחובות) 7825-03-18 **מדינת ישראל נ' בורדו דיגיטל פרינט אינק בע"מ ואח' (19.9.19)**. דוח מע"מ שלא הוגש במועד, סכום המחל התחילי 5,700,069 ₪. סכום המחל הסופי 4,402,981 ₪. נקבע מתחם בין 6-24 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 2,000-20,000 ₪ וענישה נלווית. נגזרו על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וקנס בסך 10,000 ₪.

· ת"פ(ב"ש) 17913-08-16 **מדינת ישראל נ' נגה ש.מ. תעשיות אלומיניום בע"מ ואח' (15.4.19)**. 52 דוחות מע"מ שלא הוגשו במועד. סכום המחל עולה על 1,466,758 (שכן חלק מהדוחות לא הוצגו כלל), 15 עבירות של אי תשלום מס שנוכה (על סך 620,000 ₪) לפי ס' 219 לפק' מס הכנסה, 15 עבירות של אי דיווח ניכויים, (ס' 215) אי הגשת דוח שנתי, ו-30 עבירות מכח אחריות מנהלים. נקבע מתחם 12-24 חודשי מאסר לעבירות המע"מ ו 10-15 ח' מאסר לעבירות מס הכנסה. נגזרו 15 חודשי מאסר, קנס בסך 200,000 ₪ וענישה נלווית.

11. באשר לגובה הקנס. עסקינן בעבירות אשר נעברו ממניע כלכלי וישנה חשיבות לענישה כלכלית מרתיעה. גובה הקנס מושפע מהיקף העבירות. עם זאת, ובהתאם להוראת סעיף 40 ח לחוק העונשין, בקביעת מתחם הקנס ההולם יש להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם.

12. לאור כל האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות שביצע הנאשם בנסיבות שבפני נע ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר, קנס הנע בין 40,000-150,000 ₪ וענישה נלווית.

שיקולים בגזירת עונשו של הנאשם

13. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם.

14. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את הנתונים שלהלן:

· זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו בהזדמנות ראשונה.

· זקפתי לחובתו את הרשעותיו הקודמות.

לנאשם 3 הרשעות קודמות בעבירות דומות. בגזר הדין האחרון, משנת 2019 הוטל עליו מאסר לריצוי בעבודות שירות, וכן מאסר מותנה בן 4 חודשים כמו גם התחייבות בסך 40,000 ₪ בני הפעלה בתיקים שבפני. עונשים אלו לא היה בהם כדי להרתיע הנאשם מלבצע עבירות נוספות, גם לאחר שנגזר דינו.

· זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שפעל לצמצם את המחדל על דרך תשלום של כחצי מיליון ₪, הגם שכאמור נותר חוב העולה על מיליון ₪.

לא מצאתי כי הנימוק שאינו מרפא את הפגם בשל מצוקה כלכלית יש בו יש בכך כדי להצדיק הקלה בעונשו.

בית המשפט העליון התייחס לעניין זה בשורה ארוכה של פסקי דין. ראו למשל: רע"פ 977/13 **אודיזי נ' מדינת ישראל** (20.2.2013):

"... לא ניתן לראות בהעדר היכולת לגבות מהעברין את חוב המס, במישור האזרחי, משום הסרת המחדל על ידו או שיקול להקלה בעונשו (רע"פ 5557/09 שוסטרמן נ' מדינת ישראל (6.7.2009)). קבלת עמדתו של בא כוח המבקש, לפיה יש לראות בנסיבות האמורות כשיקול לקולא, עשויה לעודד נישומים אחרים לבצע עבירות מס, ולשמוט את הקרקע מתחת לעקרון ההרתעה, העומד בבסיס הגדרתן כעבירות פליליות. אף טענתו של המבקש, כי בסופו של יום, יזכו רשויות המס לקבל את כספי החוב בחזרה, אינה מובילה למסקנה, כי יש להקל בעונשו. המבקש מנע העברתם של כספים, אשר נועדו לקופת הציבורית, ובכך גיבש את חובו למשיבה. כעת מבקש הוא מבעלת חובו להמתין תקופה בלתי ידועה מראש, עד לפרעון החוב, ועוד לראות בכך טעם להקל בעונשו. אני סבור כי הדבר ראוי מבחינה מוסרית, וודאי שאין לעמדה זו כל עוגן משפטי... במרבית המקרים, עברייני המס הינם אנשים נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי, אשר התדרדרו לביצוע העבירות בעטיו של מצב כלכלי קשה. אין די בנסיבה זו כדי להצדיק הקלה בעונשם."

ראו גם רע"פ 1688/14 **כץ נ' מדינת ישראל** (9.3.14).

· לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם ומשפחתו, את נסיבותיו האישיות כפי שפורטו על ידי הנאשם ובא כוחו. את מצבו המשפחתי, היותו מפרנס 5 ילדים הסמוכים על שולחנו, את מצבו הכלכלי הקשה בעקבות קריסת עסקו, את העובדה שלא עבד חודשים ארוכים עד לעת האחרונה.

15. אמנם הנאשם בחר לקחת אחריות בהזדמנות ראשונה וערך מאמצים לצמצם את גובה המחדל, אך בשים לב להיקף החוב שנותר ועל רקע עברו המכביד של הנאשם בעבירות מס, לא מצאתי כי עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות מהווה איזון הולם של שיקולי הענישה בנסיבות שבפני. אני סבורה ששיקולי הגמול וההרתעה, מחייבים בזו הפעם הטלת מאסר לתקופה משמעותית - אשר תרוצה מאחורי סורג ובריח.

עונשם של הנאשמים

16. סיכומו של דבר, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשמים את העונשים הבאים.

נאשמת 1

קנס בסך 100 ₪, אשר ישולם תוך 90 יום.

נאשם 2

א. הנני מטילה על הנאשם מאסר לתקופה של 10 חודשים.

ב. מורה על הפעלת 4 חודשי מאסר מותנה כפי שהוטל על הנאשם בתיק 35793-12-17 בבית משפט השלום בבאר שבע ביום 24.3.19. לאור לקיחת האחריות המיידית, ובשים לב כי זהו מאסרו הראשון של הנאשם מאחורי סורג ובריח, אני מורה כי המאסר המותנה שיופעל ירוצה באופן ש- 2 חודשים ירוצו בחופף למאסר שהוטל בתיק זה ושני חודשים ירוצו במצטבר.

למען הסר ספק על הנאשם לרצות בסך הכל 12 חודשי מאסר.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי מאסרו בכלא דקל, ביום 20.7.22 עד השעה 9:30 כשבידו תעודה מזהה.

ג. מאסר בן 5 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר לבל יעבור הנאשם כל עבירה לפי חוק מע"מ.

ד. קנס בסך של 50,000 ש"ח או 80 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 50 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.9.23.

ה. הנאשם יתחייב בפני על סך של 40,000 ₪ וזאת לבל יעבור עבירות על חוק המע"מ תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר. במידה ולא יתחייב - יאסר למשך 20 יום.

ו. בשים לב שהוא הוגשה לעיוני ההתחייבות אשר הוטלה על הנאשם בתיק 35793-12-17 לא הוריתי על חילוטה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 ימים מהיום

ניתן היום, ט"ו סיוון תשפ"ב, 14 יוני 2022, במעמד הצדדים.